

VĚTRNÍK

18. 10. 1991

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Smekáme klobouk

Včerejší dopoledne v malém sále Krakonoše bylo vskutku seminářem, v němž se porota, ale i ostatní přítomní včetně souboru, odrazili od inscenace Zuzany Vojířové k obecnějšímu přemýšlení o divadle. Pravda, k zobecnování dochází při každém hodnocení, ale tentokrát byly kladeny otázky, na které dosud neznáme odpověď. Které se objevily se změnou společenských podmínek, v nichž jak žijeme, tak hrajeme divadlo. Otázky, které se budeme muset pokoušet zodpovídat teprve postupně. Otázky týkající se toho

- co vlastně budeme hrát a kam bude divadlo směřovat. Najít na ně odpověď dokážeme jedině tehdy, pokud budeme schopni všechny druhy produkce obsáhnout.

Podle úvahy prof. Císaře, se v amatérském divadle patrně setkáme se třemi typy produkcí: 1) s divadlem, které bychom mohli nazvat sousedským, či rituálním (typ inscenace Zuzany Vojířové)

2) s výsostně poučeným divadlem (viz práce souboru z Mezi-městí)

3) s mladou generací ...náctiletých, kteří divadlo berou

dnešní program

9:00	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
11:00	rozloučení DS Němčice	malý sál
13:00	kurs praktické režie	půdička
13:30	Vítání DS Újezd u Brna	na MÚ
14:00	Vítání DS Újezd u Brna	Krakonoš
16:00	koncert	kostel sv. Kateřiny
	Loutna česká	
16:00	kurs praktické režie - předváděčka	
	Strojmetal	tělocvična
19:30	DS Újezd u Brna, V. Vančura:	
	Rozmarné léto	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	kurs praktické režie	půdička
22:00	posezení DS Újezd u Brna	

úplně jinak, než jsme zvyklí - jako životní styl, prostředek komunikace, happening.

Už poněkolkáté letos ve Vysokém lituji, že dnešní dopoledne není nějakým způsobem zaznamenáno. Tak, aby se kdokoliv kdykoliv, bohatší třeba o nové zkušenosti, mohl ke všem těm úvahám vrátit. Protože to bylo dopoledne plastické, nabité názory a úvahami, předpoklady i hledáním příčin a kořenů všech jevů... V několika větech je to prostě nepostižitelné. Vůbec se nedivím, že Jirka Hlávka vystoupil a pronesl, že před porotou smeká klobouk. Smekám ho i já. Pro její nesmírně tolerantní, citlivý a chápavý přístup k práci souborů. Přitom nelze říci, že by nepoukazovala na nedostatky a jejich přesné pojmenování.

ex

Utajený den

O jaký den se jedná? No přece o bramborový! (Fr. Brüstl, Bramborový den, inscenace nejmladší odnože divadelního spolku Krakonoš, 1991)

"Měli jsme chuť zahrát si i na letošní přehlídce, ale nakonec jeden člen musel na vojnu, takže repríza po premiéře byla zároveň i derniérou", svěří se Jana Pokorná, a lišácky se směje za obroučkami brýlí. Neřekl bych do ní, že je čerstvou maminkou.

"Ti mladí to zkoušeli úplně s někým jiným a pak za mnou přišli, jestli bych se na to nešla podívat, a tak jsem šla a zůstala. A na jejich přání to začala režirovat, i když jsem to v životě nedělala. Nakonec, všichni v tom lítáme poprvé. Je nás deset (všichni Krakonošáci, tak kolem dvaceti, studenti a tak a učitel Ptáček /ing.Truneček). Hru jsme museli

na ten počet seškrtat, dost jsme to zkoušeli, už jsme to dost uměli a pořád nám scházel Kryštof Kolumbus, tak jsme škrtli ještě jednu roli.

Nikdy mě nenapadlo, že bych režirovala, ale moc se mi to líbilo. Přesto, že jsem z toho měla hrůzu. Mohli jsme zkoušet jen po sobotách, kdy se studenti sjeli domů. Především jsem se snažila, aby to všechny bavilo, aby se mohli herecky projevit, já to jen trochu usměrňovala, písničky jsme si přidali...

Taky jsme s tím byli na přehlídce v Písku. Prostě jsme se přihlásili a bylo to právě druhé a poslední představení, které nemělo docela negativní ohlas, ale taky spoustu kritiky, zvláště ke mně, za režii. Písek byl pro nás velký zážitek, považuji naši cestu za

velmi úspěšnou. Moc nás to bavilo a bylo by prima pokračovat."

"A chystáte něco?", ptám se Jany, jejíž živý zájem a temperament naznačuje, že by se ve Vysokém mohla objevit nová mladá režisérka:

"Kdybych režirovala, tak bych měla chuť do takového ne-tradičního divadla, takový divadlo mladých a pro mladý, třeba i mezi diváky. Hru ještě hledáme. Ale jsem hrozně nezkušená, možná že by bylo dobrý aby to vedl někdo zkušenější."

Říkám Janě, že by to byla škoda, pokud by zadrápla a má chuť režirování si zkusit. Krakonoš by tím mohl jenom získat. Navíc - první uskutečněné představení bývá překročení Rubikonu. Zvláště, když se člověk při tom schválně omočí. Přeji vysokým mladým chuť i vůli. A za rok komedii na přehlídce.

sg

Recenze

Divadelní soubor z Němčic nad Hanou rozšířil pestrou škálu přehlídkových představení o žánr, který je na vysoce přehlídce neobvyklý: představil se s operetou Rudolfa Piskáčka Perly panny Serafinky. Dvakrát vyprodaný, ba dokonce přeplněný sál divadla svědčí o stále obšílnějším libě tohoto žánru, stejně jako ohlas, který představení zaznamenal, především pak písničky, které si řada diváků ráda zanošuje s sebou. Tento divácký ohlas nese v sobě už žánr sám - a pokusme se shrnout, na komik mu prospěla, či nepospěla německá inscenace.

Opereta má své přesné záslonitosti: je založena především na hudbě a zpěvných číslech, příběh sám je jednoduchý a plytký, libreto ve většině případů nepřilíže kvalitně napsané. Její doménou je - kromě hudby a zpěvu - tanec, švih,

vtip, podívaná, specifická stylizace hereckého projevu, atmosféra, čekání na potlesk po písničce... Vyžaduje značnou řemeslnou zručnost, aby zavedené klišé bylo co nejobratněji naplněno.

Divadelní soubor z Němčic věnoval evidentně nejvíce sil hudební složce a zpěvním partům: přes drobné problémy je tato složka na solidní úrovni. Problematictější jsou ostatní složky inscenace, které v řadě prvků působí bezradně - a to i přesto, že snaha naplnit žánr operety se vším všudy je z úsilí

lí souboru patrná. Jenže ve

většině případů nefungují herecké akce a slovní i situační jednání mezi zpěvnými čísly, značné rezervy jsou v choreografii, v přesnosti a razanci nástupů, i v přechodech z mluveného slova do zpěvu a zpět. Chybí žádoucí švih. Také v kostýmech by mohla být inscenace bohatší. Při důslednosti v doždržení žánru by měli být v odš

povídajícím kostýmu oblečení i hudebníci. Zřetelná je také snaha o vtip a fór, ale větší snou jej herci neumějí prodat. Přitom řada komických prvků jde - i při výše zmíněné úrovni předlohy - z textu vytěžit. Celé představení působí dojmem, jako by dominantní pro jeho rytmus byl kapelník.

Naplnit skutečně obratně operetní klišé vyžaduje takovou řemeslnou dokonalost, jaké amatérský soubor jen těžko může dosáhnout. To neznamena, že by operety nemohl hrát. Ale má šanci pokusit se hledat jiný inscenační klíč. A tím i možnost, jak oblíbené zábavné divadlo inscenovat v rámci svých schopností co nejkvalitněji. Není to cesta snadná - ale je.

ex

dnes naposled!

firma

Dr. Strotzer

denně 8:30

až 9:00

&

hodinu

před

buch

každým

buch

knihy

představením

knihy

books

(o divadle)

books

livre

livre

kuba libre

kuba libre

a další bichle

a další bichle

kuřárně

divadla Krakonoš

Spolek **T**echniků

Divadla **K**rakonoš

Už jsme zas tady. Včera jsme se správou z naší sekce "pauzírovali" a dnes to hrozilo úplným kolapsem. Finále XXII. přehlídky se blíží, úpravy jeviště a hlediště jsou stále náročnější. Proto jen stručně: "Jsme s vámi, buďte s námi". Váš STDK. Ostatní až příště...

Stálo to za to

Když jsme seděly v malém sále Krakonoše s Ivanou Dvořákovou, obě trochu zmrzlé po vítání němčického souboru, byla jsem nesmírně zvědavá, co se dozvím - protože s operetou nebyl na vysoké přehlídce za jedenadvacet let jejího konání dosud žádný soubor. Tenhle, němčický, působí od roku 1969. V roce 1971 byl soubor ve Vysokém s Otčenáškovou hrou Romeo, Julie a tma. Od té doby pravidelně pracuje - "Teď se nám právě podařilo soubor velice omladit a máme z toho radost", říká paní Dvořáková a já se jí vůbec nedivím. Jak je to ale s tou operetou?

"Hrajeme operetu poprvé.

Jak k tomu došlo? Nejdřív jeden náš bývalý člen upravil Drdovu pohádku O hloupé Barce. Přidal do ní písničky a nám se to moc zalíbilo. Němčice jsou pořadatelem krajského divadelního festivalu a jezdí k nám Boleradice, Květná i Újezd u Brna. To všechno jsou soubory zpěvné, hrají i s kapelou, a to my nikdy neuměli. Takže jsme jim strašně záviděli a dělali maximum pro to, aby se nám do našich her písničky dostaly taky. Napřed to byla Barka, takové obyčejné zpívání. Pak jsme dělali V + W Slaměný klobouk a to už bylo náročnější. A ještě potom napadlo jednoho našeho kamaráda muzikanta, který hraje v posádkové hudbě, že kdyby dal dohromady muziku z vojáků, tak bychom byli schopni udělat i operetu. Tak jsme se do toho pustili.

Zažili jsme dost krušné chvíle, ale nakonec jsme to dotáhli až na festival. Dirigent, pan Kravák, který kapelu řídí, přepsal hudbu pana Piskáčka pro desetičlenný dechový orchestr. Dalo to strašně moc práce, pomáhali mu všichni členové kapely a ta muzika je asi to nej kvalitnější na celé inscenaci.

Když jsme se dozvěděli, že pojedeme na Vysoké, měli jsme radost. A pak nastaly komplikace - museli jsme shánět nové představitele Ruth a Průchy. Pro roli Průchy se nám podařilo získat profesionálního zpěváka Marcela Vážanského, který tuto roli znal. Mám pocit, že divadlo těmi problémy získalo. Navíc k nám přišly ženy, které jsme nalákali na to, že zakládáme pěvecký sbor. Dostaly se na jeviště, a už si na ně zvykly. Jsou jako naše mámy. Napekli jsme, nachystali... A všichni už se těšili do Vysokého. Dalo nám všechno hodně práce, stálo to spoustu nervů, ale taky to stálo za to.

ptala se ex

Vladislav Vančura

Přestože Rozmarné léto nepatří mezi Vančurova dramatická díla a v tomto případě máme co dělat s dramatizací novely, přestože těžiště Vančurovy tvorby je v románu a povídce, přibližme si Vančuru dramatika (Jezero Ukereve, Alchymista, Učitel a žák, Josefína...) či filmaře (Před maturitou, Marijka nevěrnice).

Jindřich Honzl o Vančurově hře napsal: "Hra Vančurova je stejně jako Vančurova věta stavěná a nikoliv tak krátkoduše a lehoučce lípaná, jako bývá většina soudobých her. Vystává před námi jako architektura velkých stylových dob, jako dílo, jehož půdorys vytváří harmonie krásy... Jako moderní architektura i Vančurovo dramatické dílo vrací se v tom smyslu k odvěkým vzorům, k jasnému a krásnému půdorysu řeckého chrámu... (J. Honzl, K novému významu umění).

K tomu přidejme Vančurova vlastní slova: "Nevěřím na nemastná a neslaná vypravování. Na rozdíl od lícoměrníků a lidí bez chuti tvrdím, že každý příběh má být kořeněn láskou a ne-

návisť. Má čpěti po kotlíku, v němž byl uvařen, má být vypravován, abyste poznali jeho kuchaře, jako piják vína pozná vinici, kde se urodila jeho láhev".

Přidejme ještě jednu jeho úvahu: "Divadlo není osvětový ústav ani muzeum. Je živým dějištěm básně a tu, aby jeho činnost byla vskutku tvořivá a neopakovala jen jakýsi úspěšný tvar, je mu třeba pokusných scén, odpovídajících vědecké laboratoři. Kterýsi intendant Národního divadla, intendant nikoli bez porozumění pro věci umění, napsal v novinářském článku, že se na první scénu nehodí experiment. Je to ovšem omyl. Každé nové představení je experiment, a pokud jím není, je zhola zbytečné. Zamýšlená krása neskýtá jistotu, že bude jako krása demonstrována. Ale bez této odvahy či jak se říká drzé domýšlivosti budeme hrát vždy hůř a hůře, neboť vývoj, hledání a obměňování forem je podmínka nejen pokroku, ale i normálu." (V.V. Vědomí souvislosti).

Těchto pár poznámek k Vančurově tvorbě uvádíme raději než popis jeho díla. Také proto, že vhodněji zapadají do průběhu letošní přehlídky.

sg

Úsudek o představení

Sedím v divadle vysockém. Hudba přestala, zvonek zazněl a opona se vyhrnula. Némé ticho se způsobilo mezi diváky. Musím opravdu říci, co se hrálo. Bylť hrán kus Klicperův v pěti dějstvích pod názvem Loupež. Zkrátka, abych úsudek pronesl, neučinili všickni herci zadost. Někdo by byl hrál, neuměl nazpaměť. Jiný uměl nazpaměť a ne-uměl to prodat.

Mnohé matky přinesly sebou dvouleté, tříleté i čtyřleté

děcka. Horko, zima na nohy, tlačence, sám v sobě kus dlouhý, střelba u jeskyně, působily dojem na děti, že bylo pláče, nářku, křiku, soužení a trampoty. Herci pro pláč dětí neslyšeli náповědu. Diváci se mrzeli s komedianty a komedianti s diváky.

Vtom bylo čtvrté jednání. Náповědovi nevedomky dohořela svíčka a druhou zvrátil loupežník. Bylo tma, přestala komedie, lid bublal, šramotil. Pak jeden herec vzal z hraběcího stolku svíčku a dal náповědovi do jeho podzemní skrejše. Neboť podle jeho pronesených slov: "Sakramenti, svíčku!" mohl jsem si pomyslit, že mu tam blaze není.

Chytli se toho všickni znovu a kus šťastně skončil.

Ještě jedno. Za mnou dvě milostenky sedíce, kolenama opíraly se o má záda. Neměť jsem velikého pohodlí, a protože jsem se také chtěl pouprít, poněvadž ony dříve se na mě upíraly. To jim nebylo, jak pravily, "recht". Že prý se po nich válím. Já jim ale řekl:

"Mohly jste zůstat doma v pokoji."

Opona se pošesté vyvznesla a jeden děkoval a ohlašoval, že za týden bude hrán Jan za chrta dán. Hoši plácali, tleskali, křičeli:

"Výborně, výborně! Hezky! Právo!" A někteří: "Bravo!" Mohl sobě vybrat, kdo co chtěl.

Tu naříkala stará baba, že jí strnuly nohy od sedění. Jiný naříkal, že ho bolí nohy a v zádech od stání. Ten naříkal, že vzadu hrozně kouřili, že je jak na mol opilý. Ten měl žízeň, jiný hlad, ten mrzutosti. A já jsem se těšil nad nimi.

Lavice praskaly, dveřmi by byl ani kocour neprošel. Čekal jsem, až se vyprázdnilo a ubíral se za nimi...

(zaznamenal Věnceslav Metelka, dne 5.dubna 1839).

Hlávka Luži

Přijel k nám hrát "Jarda"
z Luže,
O Vokovi Petru z Růže.
A teď přišli mezi nás,
aby vyslechli můj hlas.

Proto zdravíme vás milí,
v této pozdní noční chvíli,
kdy můžem posedět spolu
při ničení alkoholu.

Vobskočák je sranda spolek
věčně mladých kluků, holek,
za něj pak vás tady zdravím
veršem jemným dále pravím:

Vysoké je zázrak malý,
kdybyste se v světě ptali
partu lepší nenajdete,
ať hledáte, kde jen chcete.

Proto s námi veselte se
zpěv ať nocí dál se nese.
Krásné vzpomínky ať vás
za rok vedou mezi nás.

Vobskočáku hlas slyšíte:
Ať se s námi potěšíte
za divadlo velký dík!
Jirka Hlávka - vobskočník.

Nad dodatky nikdy není -
tož jeden po hodnocení!
Ať jste hráli, jak jste hráli.
Lidé plakali, se smáli
v sále bylo plno zcela,
vy jste duše, srdce, těla
rozdávali na jevišti.
Tož zas ahoj v roce příštím.

Drobtý, klípky, informace...

Na dnešním koncertě, který
se koná v kostele Sv. Kateřiny,
uslyšíte Loutnu českou Adama
Michny z Otradovic. Zpívat bude
pěvecký sbor Jizeran.

Příjemnou zprávou pro po-
řadatele zajisté bylo včerejší
zjištění, že lístky na předsta-
vení jsou do konce přehlídky
beznadějně vyprodány. V dřívěj-
ší době takřka samozřejmá věc
- dnes velký důvod k radosti.
Nejen pro ekonomický přínos,
ale také pro pocit, že lidé di-

vadlo stále chtějí a potřebují.
Je to injekce pro chuť a odhod-
lání pustit se do přípravy
přehlídky pro příští rok. In-
jekce potřebná - vždyť to letos
byla pro přípravný výbor vlast-
ně premiéra: o to složitější,
oč složitější je dnešní doba.

Neváháme vyslovit díky
kuchyňce, která tak obratně za-
reagovala na přání mnohých
a prodloužila otevírací a ob-
sluhovací dobu. Znovu připomí-
náme, že do jedné hodiny v noci
je otevřeno i s kuchyní a do
tří hodin na žízeň. Dnes máte
poslední možnost nabídnutých
služeb využít. Uteklo to, ZÍTRA
UŽ JE SEJKORÁK!

Nejen plnoleté slečny
(a paní?) pronásledují Petra
Svobodu, kde mohou. Už i díven-
ky pod zákonem. Zatím jen s pa-
mátníkem, což by nemuselo za-
nechat na nich, ani na dotyčném
porotci, vážnější následky.

Císař horníkem! To je ter-
mín Míly Hladíka, režiséra
z Meziměstí. Charakterizoval
tak práci jmenovaného v poro-
tách a na seminářích. Doluje
a kutá v sobě, ve zkoumaném
problému, či inscenačním záměru
- a pak to urputně vyrubané vy-
váží na povrch...

Tak nám Krakonoš přece jen
zašmoural hora, podaroval chla-
dem, deštěm a větrem. Přivětivý

barevný podzim změnil takřka
obratem ruky v nevlídno a bez-
útěšno. Ještě že takové nevlíd-
né je tady jenom počasí.

Málo komu přinesla změna
počasí výhody. Redakci Větrníku
ano. Už žádné hlasité dobývání
hradu. Děvín pod okny! Schejba-
lovci zalezli do přidělených
komnat.

Koho však změna počasí ur-
čitě nepotěšila, je pan Svato-
pluk Skopal. S důvěrou v Krako-
nošovu dobrotu si totiž do Vy-
sokého vyjel bez kabátu. Přeje-

me mu dostatek vnitřního žáru, kterým jistě překoná venkovní chlad.

Nejen, že Krakonoš zaléval proudy vody svoji říší, ale přímo čůral blahem nad Piskáčkovými melodiemi a příjemným zjevem němčických dívek. Odněsli to diváci ve 14. řadě při odpoledním představení, na něž se ten čůrek snášel od stropu. Popravdě řečeno, nakonec se zjistilo, že nějaký dobrák odnesl kbelík pod dírou ve střeše.

Nebývá dnes zvykem, aby v ochotnických programech byla zkratka j.h. za jménem herce. Němčičtí ji připsali panu Marcelu Važanskému ze Zemského divadla v Brně, který v jejich Serafínce hrál a zpíval Průchu.

Uvádíme na pravou míru, že píseň "Když z jara první vonný květ" pochází z Piskáčkovy operety Tulák. Ve včerejší informaci nám vypadl řádek a nechtě jsme tak píseň zařadili do Slovácké princezky.

Pozor!

Pozor!

Pozor!

Pozor!

Pozor!

Na vědomost se dává, že zítra přehlídka definitivně končí a 22. ročníku více již nebude. Abyste do svých domovů

neodjížděli jen tak s prázdnou (kapsou v každém případě) a nevymlouvali se doma jen na hluboké umělecké dojmy, které vám stejně nebudou věřit, a předložit (kromě účtenek) nebudete mít co, rozhodli jsme se vás podarovat dílem jednoho z vás - Jirky Pelikána, který pro potřeby kursu praktické režie začátkem týdne sepsal epizodu ze Starých pověstí českých, známou jako pověst o

Horymírovi, a to v jazyce chodském, tedy použitelném po celém území českém, moravském i slezském (Slovákům zatím devizově vázaná, stejně by neuměli přeložit Šemík). Vydáme tuto hru v plném znění v zítřejším - posledním čísle Větrníku. Zde malá ukázka:

Opovědník

Šemík na to vodpověděl:

Šemík

Chci habysi pevně seděl,
drž se hřívý, já to zkusím,
nejdřív zeď přeskočit muším.

Opovědník

Šický se za nim koukali,
jak letí delů z tý skály,
hà pak votočili hlavy,
dyž flák sebou do Vltavy.
Dál pak pječně v lešním stínu
sráli si to k Radotínu.

Příspěvek k anketě Petra Svobody

Předpokládáme, že Petr Svoboda, člen poroty, který vyhlásil tuto anketu na nejzdařilejší básnický projev, který musí obsahovat slova císař, zakopal, skopal, purkrábek a svo-

boda, pilně sleduje její průběh. Určitě dá nějakým způsobem

najevo, kdo je vítězem ankety a jistě se postará o ocenění vítěze. Uzávěrku této ankety si dovoluujeme navrhnout na páteční půlnoc. Stačíme tak výsledky zveřejnit a prvního z prvních by bylo možné ocenit na sejkoráku. A nyní příspěvek:

Provolání!

Pryč s pánem
ať cisařem
či nejposled-
nějším purkrábkem!
každého z nás
by nejraději skopal
a svobodu všech
pod drn zakopal

Kmán

Ke stanovám divadelního spolku Krakonoš z čísla 5 připojujeme ještě

Vnitřní řád divadelního spolku ve Vysokém na Jizerou pro rok 1991

- 1) Činnost spolku řídí výbor.
- 2) V čele výboru stojí předseda
- 3) Do výboru jsou voleni vedoucí (zástupci) zřizovaných kroužků a jiní.
- 4) Valná hromada volí dohodnutým systémem
 - a) výbor
 - b) předsedu
 - c) smírčí radu (tříčlennou) a jejího předsedu
 - d) mandátovou komisi
 - e) volební komisi
 - f) revizní komisi (tříčlennou)
- 5) Výbor spolku jmenuje
 - a) jednatele
 - b) správce domů
 - c) účetní
 - d) šatnáře
 - e) archiváře
 - f) mluvčího (tiskový)
 - g) matrikáře
- 6) Podpisové právo má
 - a) předseda
 - b) jednatel
 - c) účetní
 - d) jeden člen výboru (určí výbor)
- 7) Výbor spolku svolává předseda
- 8) Zřizování souborů a jejich vedoucí schvaluje výbor.
- 9) Výkonní činitelé vykonávají svoji činnost zdarma. V případě možnosti vyplátí divadelní spolek jednorázově těmto odměnu za vykonanou práci dle rozhodnutí výboru.
- 10) Zřizované kroužky nedisponují vlastním kontem. Výtěžky s činností podléhají účtu divadelního spolku.
- 11) Finanční prostředky rozdělují kroužkům výbor divadelního spolku.
- 12) Náklady na činnost kroužků hradí spolek.
- 13) Členové divadelního spolku platí jednou za rok příspěvek v dohodnuté výši (schvaluje valná hromada). Děti platí polovic - do prvního zdaněného příjmu. Důchodci platí minimálně poloviční částku.
- 14) Zakládajícím členem se stává osoba (družstvo, organizace), která složí jednorázově minimální finanční částku schválenou valnou hromadou.
- 15) Půjčování předmětů ve správě divadelního spolku (např. kostýmy, doplňky a pod.) se provádí za úplatu. Výši půjčovného určí výbor.
- 16) Změny a doplňky vnitřního řádu schvaluje valná hromada.

reklama reklama reklama reklama reklama reklama reklama

Hotel Strojmetal

poskytuje ubytovací a stravovací služby v širokém rozsahu,
včetně směnárství a autobusové dopravy

55 56

restaurace otevřena i pro veřejnost
provozní doba neomezená
nový kuchař - Jaromír Mánek

Srdečně zvou D. a V. Palivcovi

- snídaně : 8:00 - 9:00 hod.
- oběd : 12:00 - 13:00 hod.
- večeře : 18:00 - 19:00 hod.

reklama reklama reklama reklama reklama reklama reklama

XX

reklama reklama reklama reklama reklama reklama reklama

Sponzorem letošní přehlídky jsou

Desenské sklárny s. p.

Výstavku prací provozu Polubný můžete shlédnout
v poschodí divadla Krakonoš

Kontaktní adresa pro příjem zakázek:

468 61 Desná v Jizerských horách
tel.: [0428] 691 11
fax [0428] 622 18
bankovní spojení KBČS 7307 - 451
IČO 14 867 966
dálnopis 186 468 SKDE

reklama reklama reklama reklama reklama reklama reklama

Murphy Vobskočákům

Nepodařilo se nám bohužel otisknout následující zákony před zasedáním vobskočáckého parlamentu. Jistě by řadu z nich zapracoval do svého jednacího řádu. Ale nic není ztraceno. Během následujících ročních prázdnin je to námět k zamyšlení a přípravě interpelací. Přečtěte si tedy pozorně poučky murphologie pro práci výborů a komisí:

Oldův - Kahnův zákon

Užitečnost schůze je nepřímo úměrná počtu účastníků a době trvání.

Schananův zákon

Délka schůze roste s druhou mocninou zúčastněných.

Zákon triviality

Čas věnovaný bodu programu bude nepřímo úměrný nákladům na tento bod.

Issawiho schůzově - dynamické zákony

1. Comitās, comitatum, omnia comitas
2. Čím méně rád chodíte na schůze, tím víc vás do toho budou nutit.

Henricksonův zákon

Pořádá-li se kvůli problému mnoho schůzí, mohou se schůze stát důležitější než problém sám.

Zákon Lorda Falklanda

Není-li nutné učinit rozhodnutí, je nutné neučinit rozhodnutí.

Fairfaxův zákon

Všechna fakta, která zahrnuta do argumentace vedou k požadovanému výsledku, jsou správná fakta.

Mc Naughtonův zákon

Každý argument, který stojí za využití v byrokracii, musí být možno vyjádřit jednoduchou deklarativní větou, která je zjevná pravda.

Trumanův zákon

Pokud je nemůžete přesvědčit, zmatte je.

1. zákon diskuse

Nikdy nediskutujte s hlupákem. Lidi by nemuseli poznat rozdíl.

zítřejší program

sobota 19. října 1991

9:00 rozborový seminář malý sál
11:00 schůze PV kuřárna
12:30 Vítání DS Boleradice na MÚ
13:00 Vítání DS Boleradice Krakonoš
13:00 kurs praktické režie půdička
13:30 rozloučení DS Újezd u Brna malý sál
15:00 DS Boleradice, A. Jirásek:
Lucerna
18:00 rozloučení DS Boleradice malý sál
19:00 setkání hostů, poroty a PV malý sál
19:30 slavnostní závěr velký sál
22:00 večer na rozloučenou
Sejkorák

Větrník, zpravodaj 22. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Cena 2 Kčs